

KANNÁS ALAJOS

KITASZÍTOTT

(Wass Albertnek - sírvers helyett)

A hamvától még meg lehet tagadni
a Kastélyparkban csendes nyughelyet
de mégis él él mustármagként az, ki
egy életen át harcolt szenvedett ...

Marosvécs Várkert kitzasztított urna
a kóasztal körül nőtt Helikon
s egy nemzedék a múltból nem tanulva
elfelejti, hogy nem vész el a nyom ...

Mert él a lélek és a holtnak árnyak
megtagadva is rávetül a mára
s zsolttárként zúgnak örökszép szavak

A gyáváknak harminc ezüstje nem nyer
mert győz a vers, ha Ember volt az Ember
A víz szalad, a kő marad ... marad.

In: A magyarokhoz: magyarság- és istenes versek az Ómagyar Mária-siralomtól Trianonig és napjainkig. Medvigy Endre, szerk. Miskolc: Felsőmagyarország, 2002. - p. 554.

KANNÁS ALAJOS

HALOTTAS KÖNYV --- SIRATÓ HELYETT

(Márai Sándor, Wass Albert emlékére)

Nem langyos vízben felvágott erekkel
mint Rómában bukott szenátorok
Ő is kezében fegyverével ment el
mit pontot vetni végül átfogott ...

A Termő agyból elrepült a szikra
maradt a váz még elhamvasztani
az ég kapuja versekkel kinyitva
nem húzzák már a kínok láncai ...

Két Óriás két Óceánnak partján
a végső döntést önmagának tartván
nem kért kegyelmet szánalmat soha ...

És így talán a két sohasem síró
tollal szüntelen harcot vívó író
megpihen - Polgár és a Katona

In: Californiai Magyarság, LXXV/9. (1998. február 27).

KANNÁS ALAJOS

A VERS MARAD

(in memoriam Wass Albert)

Előbb a víz aztán az ember
csatáztak mind a félelemmel
a Kőrös parti fák alatt
Előbb a víz aztán az ember
el is szaladt s a kő maradt.

Előbb a víz aztán az ember
megfagy a víz s meghal a csenddel
a szó idegen ég alatt
előbb a víz aztán az ember
feltámad mert a vers marad

A kő marad s a kőbe vésve
lángol a vers mert mégse mégse
lett rab a víz s ki elszaladt

És megmarad örökre verse
időtlen gránittömbbe vésve
a víz szalad a kő maradt a vers marad

Kannás Alajos (Kiskunhalas, 1926. júl. 21. - Los Angeles, 1999. máj. 25.) költő, pszichológus. A budapesti Tudományegyetemen esztétikát és európai irodalmat tanult. 1948 októberében elmenekült Magyarországról. 1951-ben kivándorolt az Egyesült Államokba. 1954-ig New Yorkban élt. Utána Párizsban és Bécsben pszichológiai tanulmányokat folytatott. 1960-ban a bécsi Tudományegyetemen doktorált. Visszatérve az Egyesült Államokba, Los Angelesben telepedett le, a panamai állami kórház pszichológusa lett. Versei és prózai írásai a *Látóhatárban*, az *Új Látóhatárban*, az *Irodalmi Újságban*, a *Katolikus Szemlében*, a *Szívárványban*, a bécsi *Magyar Híradóban* és más emigráns lapokban jelentek meg. Angol nyelvű pszichológiai tanulmányai amerikai szakfolyóiratokban láttak napvilágot.

Főművei:

- Kormos kövek (v. Róma 1957, München 1988, Bp. 1991);
- Kettős alakban (v. München 1958);
- Bécsi képeskönyv (v. Bécs 1963);
- Miért is félnél? (v. München 1963).

Forrás:

- Borbándi Gyula: *Nyugati magyar irodalmi lexikon és bibliográfia*, Hittel, Budapest 1992.
- Kortárs Magyar Írók 1945-1997